

Llegim ? Estellés ?

Cançó de la lluna

La lluna de la muntanya,
la lluna que més m'agrada!
Ai, com m'agrada la lluna
la lluna de la muntanya!

És una lluna molt neta,
és una lluna molt clara,
Com és de clara la lluna,
la lluna de la muntanya!

Lluna de bosc i fageda,
la lluna que ens agermana,
la lluna de creure i creure
i mirar-nos a la cara.

La lluna de la ciutat
és una lluna gastada,
és una lluna molt trista,
és una lluna llunyana.

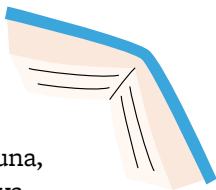
(...)

Però jo pense en la lluna,
la lluna de la muntanya,
i em sé ric d'alguna cosa
que jo no vull dir encara.

Pense en un món on els
homes
es miraran cara a cara:
cada paraula que diguen
serà més que una paraula.

Pense en la lluna, la lluna,
la cosa que més m'agrada.
La vida llavors tenia
una gràcia no encetada.
Ai, com m'agrada la lluna,
la lluna de la muntanya!
La lluna de la muntanya,
la lluna que més m'agrada.

Antologia poètica. Vicent Andrés Estellés
Tàndem Edicions
Col·lecció «La bicicleta groga» 2021

Llegim ? Estellés ?

Cançó de la lluna

La lluna de la muntanya,
la lluna que més m'agrada!
Ai, com m'agrada la lluna
la lluna de la muntanya!

És una lluna molt neta,
és una lluna molt clara,
Com és de clara la lluna,
la lluna de la muntanya!

Lluna de bosc i fageda,
la lluna que ens agermana,
la lluna de creure i creure
i mirar-nos a la cara.

La lluna de la ciutat
és una lluna gastada,
és una lluna molt trista,
és una lluna llunyana.

(...)

Però jo pense en la lluna,
la lluna de la muntanya,
i em sé ric d'alguna cosa
que jo no vull dir encara.

Pense en un món on els
homes
es miraran cara a cara:
cada paraula que diguen
serà més que una paraula.

Pense en la lluna, la lluna,
la cosa que més m'agrada.
La vida llavors tenia
una gràcia no encetada.
Ai, com m'agrada la lluna,
la lluna de la muntanya!
La lluna de la muntanya,
la lluna que més m'agrada.

Antologia poètica. Vicent Andrés Estellés
Tàndem Edicions
Col·lecció «La bicicleta groga» 2021

